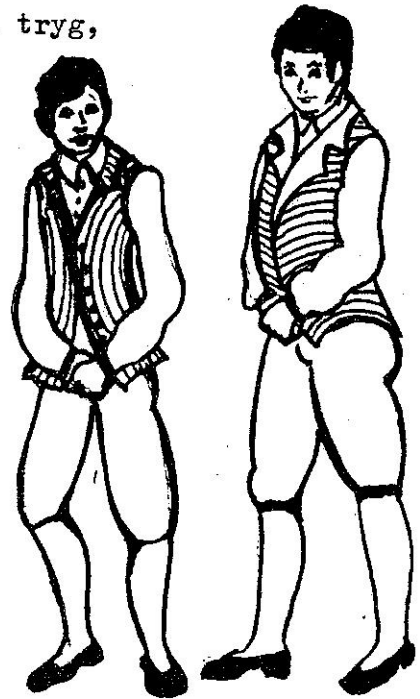

7. Hvissom man ser en, der i fol-
kedragt sig frem vil føre,
det ligner som en bly viol,
der kan mit hjerte røre.
Ser jeg en dame, som så tyk-
ke skørter på sig tager,
jeg ved hun føler sig så tryg,
man fejltrin ej opdager.

8. Men anderledes for hver mand
som går med bukser stramme,
han ved at alt kan ses, såmand,
så hænderne bli'r klamme,
hvert fejltrin og hvert kalleknæ,
og selv de ben der hjuler,
i hanses dragt man alt kan se,
slet ingenting den skjuler.

9. Men grød dog ikke over min-
e tanker om at danse,
for selvom jeg bli'r rent til grin,
så ved jeg, at ej standse,
jeg kan når jeg til efterår
får brev om at vi starter,
til Sønder Skole ud jeg går
og rundt i dansen farter.

